

Chuyện Cha Và Con

Tâm Giản: Tịch Tâm

Tháng 13; Năm 259; m, 18 Tháng 25; ng 10 Năm 259; m 2012 06:07

- Tôi chỉ sợ... sợ sau này, khi tôi mất đi, nó nhớ tôi, nghĩ về tôi, hỏi thăm tôi, rồi tâm hồn nó sẽ không bình an đâu mà sống thanh thản.

Tác giả là cư dân vùng Little Saigon, liên tục góp bài cho tạp chí Văn Nghệ Việt Báo tin nhiều năm qua, đã nhận giải Danh Dự Văn Nghệ Năm 2011. Sau đây là bài viết mới của tác giả.

Đi khắp thế gian không ai tốt bằng Mẹ
Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng Cha
Nước biển mênh mông không đong đầy tình Mẹ
Mây trời lồng lộng không phủ kín công Cha
Tận tảo sơ m hôm Mẹ nuôi con khôn lớn
Mang cơm tắm thân gọi Cha che chở đời con

Tôi không biết danh tính tác giả bài thơ, nhưng bằng lòng đoán thơ trên đây, khi kể tôi câu chuyện đau lòng này.

Chuyện về người cha được kể tôi về mong ước người con của ông, và những ai đang vô tình với cha, hãy ngừng lại vài phút trong nhịp sống hối hả hàng ngày, mà suy nghĩ, đừng sống cho phải đi làm người.

Người cha khóc:

- Nó hoàn toàn khác xưa. Chắc hẳn ai đó đã tráo đổi nó. Đồi lúc tôi nghe, không biết nó có phải là con của mình. Tôi sao đứa con máu thịt của mình mà chắc hẳn người xa lạ. Tôi sao? Có những lúc nửa đêm, giật mình thức giấc, tôi liền nghĩ ngay tới nó, nhớ nó quá. Tôi nghe đi đâu, trộm mìn kín người, khóc suốt mình. Mà hình như lúc nào tôi cũng nghĩ tới nó. Hình như nó chiếm hết cả tâm trí tôi, nhớ tình yêu đầu tiên của tôi.

Người cha đưa tay áo che mắt vài giây rồi cúi đầu đang lăn chầm chầm

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 10 năm 2012 06:07

Trên đôi má nhăn nheo khô héo mẹ tôi. Chắc có vài giọt thôi. Có phải đàn ông ít nước mắt?
Hay là nước mắt cha đã rơi?

- Thưa ra, tôi chỉ tội buồn cho mình, chứ không trách nó. Thưa ra, tôi đã mạo hiểm, vì đã làm tròn bổn phận người cha. Và nhất là tôi đã giữ đúng lời hứa với tôi.
Người cha chết thê thảm. Mắt nhìn xa xăm. Vết mắt đẫm châu:

- Tôi chỉ sợ... sợ sau này, khi tôi mất đi, nó nhớ tôi, nghĩ tôi, hỏi thăm, rồi tâm hồn nó sẽ không bình an đâu mà sống thanh thản. Tôi nghĩ nó lắm. Còn bây giờ, nó không biết vì sao nó làm.
Phải, chắc chắn con tôi không hề biết gì hết. Bởi, tôi tin, nếu nó biết tôi đã khóc nhiều vì nó, nó đã không rời xa với tôi như vậy.

Và người cha bắt đầu kể.

Mất khi cha mới hơn ba mươi tuổi. Mất khi đưa con trai duy nhất của hai người vợ về chôn cất vào lòng đất. Mất vì bệnh tim. Bởi đó cha không có nhà. Cha đang trông nom chăm sóc trẻ heo cho một người bạn thân xa.

Khi thềm đất xuống chi chít quan tài đã nằm sâu trong huyệt rồi, cha cứ nuốt nước mắt đau cùng cùng, thì thều thều:

- Em hãy yên lòng người ơi. Anh sẽ nuôi con ăn học nên người.

Rồi sợ con mắc bệnh hiểm nghèo, cha vội bán con rồi nghĩa trang, bởi lúc đó trẻ đang mắc lâm râm.

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 10, năm 2012 06:07

Qua ba cái giờ đầu tiên của mẹ, nhiều người khuyên cha nên đi bỏ công việc. Cha không đi.

Sau đó, họ sẽ bỏ lãnh đạo công việc. Cha thì đi Tòa Lãnh Sự Mỹ, xóa tên mẹ.

Ngày hai cha con bỏ công chân xuống phi trường Los Angeles, mẹ đã đi mất. Nó nói đùa, thì bay đem mẹ đi Việt Nam qua.

Con vào high school. Con học rất giỏi. Con rất ngoan hiền. Cha đi làm

Trong quý của mẹ tôi. Cha chịu chi tiêu cent cho con học after school, học đàn, học võ. Cha chịu chi tiêu cent và đã mua cho con cái đàn piano cũ cho con.

Con học giỏi, rất giỏi. Cha rất vui. Cha không quên người bạn cũ. Chẳng học nào không làm trong nhà, cha đi nhặt đồ da chai trong các thùng rác. Cha đi cắt cỏ. Cha sẵn sàng làm tất cả, và dọn tất cả cho con ăn học, cho con khỏe mạnh, cho con nên người.

Con được học bằng của mẹ tôi ở trường danh giá ở Boston. Ngày đó cha con lên phi trường Los, cha sung sướng thì trở về nhà:

- Em thấy đó, con mình học rất giỏi.

Con đi rồi, chỉ còn mẹ tôi, cha tìm share một căn phòng nhỏ xíu,

kín đáo, được add vào phía sau garage, không có cửa sổ, không có bếp, mùa đông thì lạnh như mùa hè, mùa hè thì nóng như lò nướng. Tuy nhiên, đi đâu cũng học hỏi khi nhìn cha nhìn nhà. Cha nghĩ, mình đi làm suốt ngày ngoài đường, thì nên kiếm làm gì với chi phí được.

Chuyện Cha Và Con

Tâm Giản Tâm

Tháng 13; Năm 2012, 18 Tháng 10 Năm 2012 06:07

Suốt bốn năm, con không vào thăm cha. Con nói con bận học. Con nói con cần dành dụm tiền để mua sách vở. Cha muốn lên thăm con. Con nói con ở trong dorm, không có chỗ cho cha ngủ. Với lại, cha đi máy bay mất mình, tiếng Anh không biết, lại bận học thì phiền lắm. Nói chung, con nêu đủ lý do để con không thể vào thăm cha và để lý do để cha không thể đi thăm con. Dù sao cha cũng vui, vì con chăm học, biết lo, biết nghĩ.

Nên cha vào cần mua làm việc trong không khí bụi giá, tanh tưởi của quầy cá. Hàng đêm, cha vào bóp đùi nóng để giảm bớt cơn đau nhức ở đôi bàn chân đứng suốt ngày, cùng đôi bàn tay vất vả nhọc nhằn con cá đông lạnh, lạnh tê. Cha vào để uống nước ngọt lên cho con. Có được bao nhiêu cha gửi hết cho con, chỉ cần vài tiền thuê nhà, tiền xăng và chút xíu tiền ăn. Thế rồi, cha cũng quên tiền ăn bao nhiêu, vì cha có ông bố già, được lãnh lương hưu, ăn đâu hết, nên chia sẻ với cha, nào cereal, nào sữa, nào đồ hộp, bữa trưa ngon... Cha ăn gì cũng được, miễn đừng cái bao tử là OK rồi. Mà đồ ăn của người già lại càng tốt cho sức khỏe. Đáng phải lo là con kia. Tôi nghỉ phép, con phải học đêm học ngày. Mà, theo cha thì, trên đời này, cái việc học chỉ là cần học, là khó học, là đau đầu nhức.

Cuối cùng thì cha cũng được lên thăm con. Đó là ngày tôi nghỉ phép của con. Lúc đó, vào với nhọc nhằn lý do rất thuyết phục, con không muốn cha lên. Nhưng khi cha nắm tay tôi khóc, biết con cho biết, sau khi tôi nghỉ xong, con sẽ làm việc gì trên đó, biết ngày nào cha con gặp nhau? Thì là con đành phải OK ngay ngay trong giọng nói có vẻ bối bối.

Cha xin nghỉ việc và nghỉ nhọt da chai mất tuấn trẻ con khi đi để mùi cá và mùi rác không vướng trên người cha. Cha sợ con xấu hổ với mọi người, chỉ cha thì không hề gì.

Con đón cha tôi phi trường. Trong trường của cha, con sẽ lao vào lòng cha, hai cha con sẽ ôm chặt lấy nhau cho thoải lòng thoải nhõ. Nhưng không, khi cha ôm con, con nhón nhàng đẩy cha ra. Giây phút đầu tiên gặp lại sau bốn năm xa cách đó khi tìm cha bằng nỗi đau, như thế có hàng ngàn mũi kim đâm vào. Rồi không biết có phải vì cha không vào ý con, đã đòi lên để tôi nghỉ phép của con, mà mất mảy con cau có, và con đã lái xe buýt mất?

Tôi đó, trong căn phòng nhón khá đẹp, để tôi nghỉ của con, cha lo giành trẻ con:

- Để cha nắm đôi bàn tay. Cha học khó học, lại đau nhức, cha hay đập chân đập tay. Lại gây tiếng động. Con cần khỏe để mất mảy tằm cho ngày mai làm việc tôi nghỉ. Nên cha nắm đôi bàn tay

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 10 năm 2012 06:07

thì t h n.

Con OK ng n g n, nh lũng. Th y h y c n s m, cha g i chuy n. Cha con lâu ngày g p nhau, bao nhiêu là chuy n. Cha th m đ c nghe con nói, b t c chuy n gì cũng đ c. Nh ng th y con s ng gi ng, có v không mu n trò chuy n, cha đành thôi. Đêm đó, trái tim cha nh c nh i h n v n l n tay chân cha nh c nh i. Nh ng cha v n ráng n m im, không đ ng c a, đ con trai cha có gi c ng ngon.

Sáng hôm sau, con không nói m t i, lái xe đ a cha đ n tr ng con. Cha h nh phúc đ n l m ng i khi l ch th ch ch y theo sau con, b c vào ng i tr ng đ i h c c kính, b th , quý phái. Cha c th m nghĩ, đ i không th l ng tr c đ c đ u gì. Ngày x a, khi còn Vi t Nam, làm sao cha dám m t ng t i hình nh n y.

Con ki m cho cha m t ch ng i trong h i tr ng th nh thang. Xung quanh cha, h u h t tóc vàng. Cha ch nghe loáng thoáng đ c vài t đ n gi n nh OK, thank you, please... Con đ n cha c ng i yên đó, đ ng đi đâu, k o l c thì phi n ph c l m.

Ch ng trình m đ u v i nh ng l i gi i thi u, nh ng bài di n văn. Cha nghe nh v t nghe s m. H n n a, cha ch quan tâm t i m t vi c, con trai cha s đ ra h i tr ng b ng l i nào, l i bên ph i hay bên trái. Mong sao con đi ra l i ph i, v y là con s đi ngang qua ch ng i c a cha. Cha s đ ng đ y, đeo vòng hoa vào c con.

R i cũng đ n lúc hai dòng sinh viên b c ra, t t c đ u m c trang ph c đen, mũ đen, r t trang tr ng. Hình nh đó đã t ng đi vào gi c m c a cha. Kìa, con trai c a cha! Con trai c a cha đi g n cu i hàng, theo l i r trái. Bi n ng i trên kh p khán đài v tay, la hét, huýt sáo, đánh tr ng, đ p gh m ĩ. Cha say s a ng m con, r i cha đ ng lên, kêu to tên con. Tay cha vung v y vòng hoa. N c m t cha r ng r ng. Trái tim cha nh th t l i vì quá h nh phúc.

Nh ng con không h nh n v phía cha. Con đang nhìn v h ng khán đài bên trái sát l i vào. Hình nh con v y tay v i m t cô gái?

M t nam sinh viên tóc đen, hình nh ng i n đ , đi ngang ch cha ng i, b t g p ánh m t cha,

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 10 năm 2012 06:07

Con chào vui vẻ.

Buổi sáng đã sớm tối. Cha ngồi yên một chỗ đợi con nhấc chân con đi. Đến khi hai tay ông đứng dậy, ông nhấc chân, im lặng hoàn toàn, cha đành phải bước ra ngoài. Lòng cha phấp phấp sợ con không vui, không vui, vì cha đã trái lời con. Cũng không hiểu bao lâu rồi, không đợi cha nói gì con cũng la rầy. Con cũng giận giận. Hai đứa con trai của cha đâu có nhấc chân?

Cũng may, con cùng thì con cũng đi ra ngoài cha. Con không phải là cha về cái gì cha đã đi ra ngoài, bố cha đã kịp phân bua với con trước. Cha là cha sợ con mang tội. Cha luôn nhắc nhở với con đi con đi mang tội. Bước vào xe, cha lúng túng với con với cái vòng hoa với màu xanh rồi thì con đã mua trong chợ 99cent. Cha nhìn con, thấy con không nói gì, chỉ dăm dăm nhìn về phía trước, tập trung lái xe. Cha nhìn ôm vòng hoa vào lòng, nâng niu như nâng vì sợ hoa bị dập.

Đã con nói:

- Ông ơi không hiểu cho tôi. Ông ơi không hiểu cho anh nể anh tôi đã làm, tôi có cuộc sống của tôi, và tôi phải sống cho anh tôi. Tôi rất buồn. Thời gian của tôi rất quý. Vì vậy mà ông ơi con đi xin thôi, không đi va vãn, đừng hèn chuyện hỏi tôi còn niềm vui, đừng ngày đầu tiên anh tôi đi ra ngoài, hay chuyện tôi đi lãnh lương... Chán kinh khủng. Có vẻ như anh muợn tôi mãi mãi là một thằng bé. Anh làm tôi quá rồi. Vì vậy, tất nhiên là tôi tìm cách ít liên lạc với anh. Tìm cách cho anh thấy là tôi không muốn nói chuyện với anh, để tôi được yên thân.

Đã con cau có:

- Hình như anh nghĩ chút như tiền hàng tháng anh gửi cho tôi là làm làm. Thôi kệ, anh nghĩ gì anh nghĩ. Mẹ con. Vì con tôi con làm con làm. Biết sao cho vui anh nghĩ? Thời gian đâu có chờ đợi ai? Bố gái của tôi là con nhà giàu. Tôi phải sống hết sức mình để có thể sống đời hoàng trong dòng chính, đừng không bị người ta khi dễ. Trong đời, tôi có cái khó của tôi, anh không biết thông cảm cho tôi. Tôi chán làm rồi.

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 13, Năm 2012, Ngày 10 Tháng 6, 2012 06:07

Chúa ơi, xin ngài tha thứ cho con. Xin ngài lắng nghe đấng cha mẹ tôi, Chúa ơi!

“Nghe cha khóc:

- Nó hoàn toàn khác xưa. Chắc hẳn ai đó đã trao đổi nó. Đôi lúc tôi ngỡ ngàng, không biết nó có phải là con của mình. Tôi sao đây con máu thịt của mình mà chắc hẳn ngỡ ngàng xa lạ. Tôi sao? Có nhớ lúc xưa đêm, tôi giữ mình thức giấc, tôi liền nghĩ ngay tới nó, nhớ nó quá. Tôi ngỡ ngàng, trùm chăn kín ngượng, khóc mất mình. Mà hình như lúc nào tôi cũng nghĩ tới nó. Hình như nó chiếm hết tâm trí tôi, nhớ tình yêu đầu tiên của tôi.

Nghe cha đưa tay áo chạm vài giọt nước mắt đang lăn chậm chậm trên đôi má nhăn nheo khô héo mắt. Chắc có vài giọt thôi. Có phải đàn ông ít nước mắt? Hay là nước mắt cha đã vơi?

- Tôi chỉ tội buốt cho mình, chắc không trách nó. Thôi ra, tôi đã mạo hiểm, vì đã làm tròn bổn phận ngượng cha. Và nhất là tôi đã giữ đúng lời hứa với tôi.

Nghe cha chốt thỏi dài. Mắt nhìn xa xăm. Vết mắt dăm chiêu:

- Tôi chỉ sợ... sợ sau này, khi tôi mất đi, nó nhớ tôi, nghĩ tới tôi hay không, rồi tâm hồn nó sẽ không bình an đâu mà sống thanh thản. Tôi nghĩ nó lắm. Còn bây giờ, nó không biết vì sao nó làm. Phải, chắc hẳn con tôi không hề biết gì hết. Bởi, tôi tin, nếu nó biết tôi đã khóc nhiều vì nó, nó đã không đi xa với tôi như vậy.”